

عنوان مقاله:

بازآفرینی بافت تاریخی با رویکرد توسعه گردشگری پایدار نمونه مورد مطالعه: شهرستان آران و بیدگل

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

امیرحامد سعیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری واحد نور، دانشگاه آزاد اسلامی، نور، ایران

خلاصه مقاله:

ناکارآمدی و ناپایداری بسیاری از راهبرد های کلاسیک گذشته در زمینه توسعه روستایی، برنامه ریزان و دست اندرکاران را بر آن داشت تا راهبرد های جدیدی را جایگزین راهبردهای گذشته کنند، از این رو با مطرح شدن نظریه توسعه پایدار از دهه ۱۹۷۰ به بعد، توسعه گردشگری نیز به عنوان یکی از راهبردهای ممکن و قابل دوام برای توسعه در بسیاری از مناطق دور، و شاید به عنوان یکی از جایگزین های مناسب برای پیاده سازی الزامات توسعه پایدار و پایداری محیط زیست، اجتماع و اقتصاد نواحی شهری و همچنین ایجاد اشتغال، سرمایه گذاری دولتی و خصوصی، بهبود زیر ساخت ها و منافع اقتصادی در نواحی شهری مطرح شد. در این میان بافت های قدیم شهری، آثار گران بهایی هستند که نوع فرهنگ، معماری و ایدئولوژی حاکم بر سازمان فضایی شهری در دوران های مختلف را به نمایش می گذارند. جهانگردی شهری امروزه به صورت یکی از فعالیت های مهم اقتصاد درآمده است که جریان کارها، اقدام های اجتماعی و تغییرات فضایی را شکل می دهد. در واقع افزایش تعداد مسافران شهرها و رشد گردشگری شهری تأثیرات بسیاری بر شهرها داشته و چهره آنان را تغییر داده است. بر اساس گزارش های ارائه شده به وسیله سازمان جهانی گردشگری، درآمد اغلب کشورها از گردشگری در سال های اخیر با سرعتی چشمگیر در حال افزایش بوده است. شهرستان آران و بیدگل دروازه کویر مرکزی ایران، امروزه در شمالی ترین نقطه استان تمدن ساز اصفهان و در نزدیکی شهر تاریخی کاشان واقع است و به خاطر واقع شدن در مسیر جاده ابریشم همواره محل عبور و مرور کاروان های بزرگی بوده است که از اروپا عازم مشرق زمین بوده اند. و همواره میزبان گردشگران بوده است. هدف این پژوهش شناخت عوامل تأثیر گذار بر گردشگری پایدار و تعمیم آن به محدوده مورد مطالعه است.

کلمات کلیدی:

گردشگری پایدار، شهرستان آران و بیدگل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252364>

